

[Poulsaard.]

Den anden er rimeligheden i det. Det er igen de store honorarer, man synes er rimelige; vi kan f. eks. se, hvad formanden for teaterrådet skal have. Det bliver vi simpelt hen aldrig enige om, det ved kulturministeren også godt. Så siges det, at det skal betales tilbage. Ja vel, men det er jo først den dag, der er et overskud at tilbagebetale af. Disse film har ikke det publikumstække, at de i det hele taget giver noget overskud, så det kan vi nok også få en diskussion om. Vi ved jo, at over 50 pct. af den støtte, der gives, kommer der aldrig en film ud af. Det er et utilbørligt sløseri med statsmidler, og jeg kan ikke forstå, at ministeren, efter at man nu har trådt to gange i klaveret med Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm og nu med denne terroristfilm, ikke snart vil komme ind på en fornuftig tankegang, så vi kan få ændret den ulyksalige lov og blive fri for de evindelige debatter. Så længe ministeren fastholder den af-sindighedspolitik, der her lægges for dagen, må vi også holde øje med ministeren.

Nathalie Lind (V):

Kulturministeren kom med nogle bemærkninger, som jeg i hvert fald hørte som en forholdsvis positiv holdning til selve filmprojektet. Jeg vil gerne stille et spørgsmål her. Jeg har ifølge lov om offentlighed i forvaltningen fået udleveret den første indstilling, da hr. Søren Poulsen fik 1.100 kr.; det er den indstilling, hvor der står, at i forbindelse med dette arbejde har han indsamlet et betydeligt materiale om Baaeder-Meinhof-gruppen – det er også det, ministeren refererede til, da han udtalte sig her i folketinget den 12. november 1975 – og at han ønsker at gengive sine indtryk af en moderne hekseproces i en fiktiv filmisk form. Men for at komme videre med sit arbejde, står der i instruktørens indstilling, ønsker hr. Poulsen at træffe sammen med gruppens tidligere sagfører samt med bekendte af gruppen i Berlin.

Jeg vil i den anledning spørge ministeren, om han finder det rimeligt, at der gives rejsepenge også til dette.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg beklager at måtte sige, at fru Nathalie Lind har hørt forkert, hvis hun tror, jeg har sagt noget positivt om dette projekt; det har jeg ikke. Jeg tager ikke stilling til de enkelte

projekter. Det hører under filminstitutts regie, og jeg mener ligesom fru Nathalie Lind, da hun forleden dag udtalte sig til Weekendavisen, at man ikke skal engagere sig for meget i de enkelte forhold, for så er man bedre til at administrere. Det mener jeg også er det rigtige her, så der ligger ingen positiv holdning til selve dette projekt.

Så må jeg sige, at det er beklageligt, hr. Poulsaard ved så lidt om lovgivningen, som han faktisk ved. Efter at have siddet så mange år i tinget burde hr. Poulsaard efterhånden vide, at ministeren ikke har direkte indflydelse på disse ting. For en gangs skyld er jeg i øvrigt enig med hr. Poulsaard, nemlig deri, at vi aldrig bliver enige.

Ninn-Hansen (KF):

Det glæder mig, at ministeren i hvert fald ikke vil sige noget positivt om projektet – det er vist også umuligt – så på det punkt er der altså enighed imellem os. Men vi kan jo ikke komme uden om, at misbrug af den art må medføre, at vi må tage hele spørgsmålet om filmstøtten op, og det må vi så gøre på et andet tidspunkt, det kan vi jo ikke klare i folketingets spørgetid.

Når jeg har taget ordet, er det for at give ministeren lejlighed til at rette noget, der kan misforstås. I et svar på det skriftlige spørgsmål, jeg har stillet, er udtrykket »politiske fanger i Vesttyskland« anvendt. Jeg går ud fra, at når ministeren anvender det, er det et citat, for vi er vel enige om, at der ikke findes politiske fanger i Vesttyskland. Jeg synes, det vil være rigtigst for regeringens egen skyld, at vi får sat den ting på plads.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Udtrykket »politiske fanger« er blevet anvendt i aviserne i deres gengivelse af Søren Poulsens beretning, som jo har vakt en vis opsigt. I officiel sammenhæng brugtes det første gang af fru Nathalie Lind i hendes skriftlige spørgsmål til mig – jeg citerer:

»Er det rigtigt, at Søren Poulsen har brugt en stor del af den manuskriptstøtte, han har modtaget fra filmfonden, til at støtte politiske fanger i Vesttyskland, og hvis det er tilfældet, hvilke konsekvenser vil dette så få?«

Jeg har ikke gjort dette udtryk til mit, og i mit skriftlige svar på spørgsmålet anvender jeg